

(๒) ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๐/๒๕๖๓)

ผู้ร้องเรียน จำนวน ๕ คน ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินว่า ผู้ร้องเรียนทั้งห้า ถูกกล่าวเมิดสิทธิหรือเสื่อภาพจากการกระทำการของกรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ออกประกาศกำหนดเขตอุทยานแห่งชาติทับลานซ้อนกับที่อยู่อาศัยและที่ทำกินของผู้ร้องเรียน ทั้งห้าและประชาชนในพื้นที่รอบเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยอาศัยเพียงแผนที่แนวเขตอุทยานแห่งชาติ ที่กระทำโดยมิชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่มีการสำรวจแนวเขตตามความเป็นจริง และไม่มีการกันพื้นที่ชุมชน ที่มีอยู่เดิมออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ มาบังคับใช้กับประชาชนที่อาศัยและทำกินมาก่อนการออกประกาศ กำหนดเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน การประกาศเขตอุทยานแห่งชาติทับลานจะเมิดสิทธิและเสื่อภาพของ ผู้ร้องเรียนทั้งห้าตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๓ (๑) และขอให้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ผู้ร้องพิจารณาหนังสือร้องเรียนแล้วยื่นคำร้องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในวินิจฉัยว่า การกระทำการของผู้ถูกร้องทั้งห้าจะเมิดต่อสิทธิและเสื่อภาพของผู้ร้องเรียนทั้งห้าและประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญ รับรองและคุ้มครองไว้ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๓ (๑) และขัดต่อหลักนิติธรรมตามมาตรา ๓ วรรคสอง ด้วย

ผลการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้วเห็นว่า ผู้ร้องขอให้พิจารณาในวินิจฉัยว่าการกระทำการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการสำรวจแนวเขต ก่อนออกประกาศกำหนดเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ขัดหรือแย้งต่อขอบเขตของรัฐธรรมนูญ ซึ่งการกระทำ ของผู้ถูกร้องทั้งห้าตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างมีกฎหมายบัญญัติให้บุคคลสามารถใช้สิทธิตามกระบวนการยุติธรรมอื่น ได้อยู่แล้ว จึงเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องเรียนผู้มีสิทธิ ขอให้ศาลพิจารณาในวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของ ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๑) ซึ่งมาตรา ๔๙ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญ สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

ความรู้ทางกฎหมายเพื่อประโยชน์สังคม : บุคคลยอมมีเสื่อภาพในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๘ แต่หากเป็นกรณีการแสดงความเห็นในลักษณะของการวิจารณ์ค่าสั่งหรือค่าวินิจฉัยคดีที่ได้ กระทำโดยสุจริต โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหยาดกาย เสียดสี หรืออาชามาด ráy เป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๙ และอาจเป็นความผิดฐานดูหมิ่นศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙